

Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds: Men Straffebestemmelsen, kan den komme til Anvendelse paa den, der gjør sin Ret gjældende i Henhold til § 10, 3die Stykke? Saaledes som Stykket er affattet, forekommer det mig, at man ikke har kunnet have nogen Grund til at tænke paa det Tilfælde, at der kunde være Tale om Svig. Man er nemlig ikke i og for sig berettiget til at afskære Bedkommende, der vil have Varemærker registrerede; saa kommer en Anden og siger: Jeg har tidligere haft det, jeg omstøder denne Registrering. Han kan faae den omstødt; men dermed er det ikke godtgjort, at den Første har begaaet Noget, der i og for sig kan kaldes Svig eller i og for sig fortjener Straf. Spørgsmaalet synes mig at stille sig saaledes, om der under denne Protest kan fremkomme Noget, som ligefrem kan straffes efter § 12, andet Stykke. Det forekommer mig — jeg skal ikke udtale mig aldeles bestemt om dette Spørgsmaal — men det forekommer mig, at jeg maa tillade mig at hævde, at det ikke er tilsiaget med denne Bestemmelse, og jeg tror heller ikke, der har været Grund til det. Man har kun villet gjøre en Indsigelse, som til den Betydning, at der, naar det viser sig, at Indsigelsen er begrundet i faktiskke Forhold, tilkjendes Bedkommende en Ret. Om der bagved ligger noget Mere, skal ikke afgjøres efter denne Paragraf; det maa — synes det mig — være et Spørgsmaal ganske for sig. Jeg er som sagt noget mindre tilbøjelig til at gaa til en egentlig Dissektion af Forslaget, fordi jeg som sagt tidligere har haft Veilighed til at fremsætte Lovforslaget her, og fordi dets Viemod kun har været — som jeg allerede har tilladt mig at sige — at bringe vor Ret i Samklang med de øvrige skandinaviske Riger. Det, der nærmest bør overveies her, er efter min Mening, om man kan være tjent med disse Regler ganske i Almindelighed taget, og om man skal slutte sig til det øvrige Skandinavien paa dette Omraade, blot med den Modifikation, jeg har tilladt mig at foreslaa. Med Hensyn til denne Modifikation skal jeg bemærke, at den ikke vil gribe saaledes ind i Forslaget, at der kan fremkomme en virkelig Tvivl om, hvorvidt man kan naae til en Konvention paa Grundlag deraf. Derimod er det ganske sikkert, at hvis man vil gaa til helt andre Bestemmelser og gjøre Bemyndelsen paa en hel anden Maade effektiv, saaledes som det erede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds ønskede, saa vil jo dette Spørgsmaal komme til at ligge ganske anderledes for; og saa ville vi vistnok komme til at forhandle om en dansk Varemærkelovgiv-

ning og til at optage det Spørgsmaal, om vi i og for sig skulle ind paa det System med Varemærkeloven; men det forekommer mig egentlig ikke at være det, der ligger og bør ligge for i Dieblittet. Jeg ser ikke rettere, end at, set fra det Standpunkt, vi hidtil have set Varemærkelovgivning fra, maa det siges, at Bemyndelsen efter § 1, jævnfør § 12, som det erede Medlem omtalte, er tilstrækkelig effektiv; men naturligvis indrømmer jeg ganske vist, at hvis man gennem en Varemærkelovgivning vil imødegaa Alt, hvad der kan ske paa forskjellig Maade, Reklamer, uberettiget Avertering o. s. v., saa maa man komme til at gaa langt videre. Jeg tror ikke, at det kan siges at være et praktisk Tilfælde, at naar en Mand har et Varemærke, kan en Anden ganske vist ikke anbringe det paa sine Glasfer eller Pakker og sine Ting, men kan dog hænge det op i sit Bindue eller i sit Lokale. Det er jo muligt, at Eligt kunde ske; men jeg tror ikke, det kan konstateres at være et praktisk farligt Tilfælde, og det er vist et Tilfælde, som, om det end ikke kan rammes af denne Lov, saa dog kan rammes effektivt paa anden Maade. Jeg kan heller ikke se, at man behøver at fordybe sig i det Spørgsmaal, om det er nok, at Bedkommende kan have et Varemærke, som kan anbringes paa Varerne selv eller paa deres Emballage. Her staar der Indpakning; men jeg gjør opmærksom paa, at det jo godt kan være, at et eller andet Udtryk i Loven kan vælges bedre; jeg har, som sagt, maattet lægge Vægt paa, at Lovforslaget var i Overensstemmelse med den Affattelse, hvori det er kommet fra Kommissionen. Jeg tror ikke, man behøver at optage det Spørgsmaal, om ikke ethvert Stykke Vare skal forsynes med Varemærker, saa at ogsaa flydende Varer, naar de ere stænkebe id af Glasfen, skulle kunne betegnes som tilhørende Bedkommende; saa vilde vi komme meget vidt; saa vilde vi komme til at staa paa et helt andet Standpunkt med Hensyn til Varemærker. Det kan godt være, at der, naar man vil forfølge Sagen i dens Konsekventer, kan være Grund til at gaa til et andet System og forlange helt andre Bestemmelser gennemførte; men jeg tillader mig at udtale, at det er ikke det Spørgsmaal, der har foreligget for mig her, men det Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at stille Thinget med dette Forslag, er, om vi skulle bringe vor Lovgivning i Overensstemmelse med den skandinaviske Lovgivning paa dette Omraade. De Indvendinger, der ere skete her tidligere, har jeg imødegaaet paa den praktiske Maade at imødegaae det Ønske, der var her om en Forandring, og jeg kunde